

тръбва да забрави всичко около себе си и да стане невидимъ. Цѣлиятъ свѣтъ тръбва да изчезне предъ очите му. Това значи молитва. Да се молишъ, това подразбира отиване при Бога. — Какъ тръбва да бъда облѣченъ? — Съ дреха, изтъкана отъ лжитѣ на свѣтлината и на любовъта. Да се моли човѣкъ така, това значи, да преустрои организъма си, да превърне клеткитѣ си отъ човѣшки въ ангелски.

Апостолъ Павелъ казва: „Ние нѣма да умремъ, но ще се измѣнимъ“. — Кога ще стане това? — Когато Божественото Начало влѣзе въ човѣка, т. е. когато лжитѣ на любовъта проникнатъ цѣлото му тѣло. Тѣ ще го преустроятъ и организиратъ. Като се организиратъ силитѣ на човѣшкия организъмъ, човѣкъ знае, какъ да постъпва. Той разполага съ знание, което всѣкога може да прилага. Не сѫ ли организирани силитѣ на човѣка, и да има знания, той не може да ги прилага. Той говори за Божията Любовь, а прилага човѣшката. Човѣкътъ на новото, т. е. организираниятъ човѣкъ никога не преувеличава, нито намалява нѣщата. Той ги представя въ истинската имъ форма.

Искате ли да си служите съ Божественото, вие тръбва да го носите въ себе си. Нѣкой посещава болни, иска да ги лѣкува и казва: Въ името на Христа, на Павла заповѣдвамъ ти да станешъ отъ леглото. Формулата е казана, заповѣдъта е дадена, но болниятъ не става отъ леглото си. — Защо? — Защото ду-